

NICOLASgames™
NEXT LEVEL 2008

Raport okresowy za III kwartał 2013 roku

I. Informacje o emitencie

Nazwa Emitenta:	Nicolas Games S.A.
Forma prawna:	Spółka Akcyjna
Siedziba:	Katowice
Kraj siedziby:	Rzeczpospolita Polska
Adres siedziby:	ul. Jagiellońska 16/7, 40-032 Katowice
Telefon:	+48 32 750 61 27
Fax:	+48 32 494 33 05
Adres e-mail:	biuro@nicolasgames.pl
Strona www:	http://www.nicolasgames.pl
Regon:	278163028
NIP:	644-31-55-839
Numer KRS:	0000300780 Sąd Rejonowy Katowice-Wschód w Katowicach VIII Wydział Gospodarczy KRS
Kapitał zakładowy:	13.447.758,90zł

Zarząd Spółki:

Prezes Zarządu – Tomasz Majka

Rada Nadzorcza:

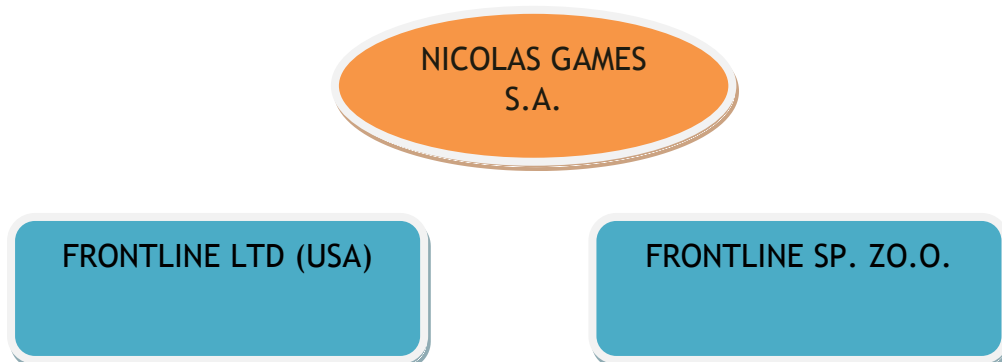
Członek Rady Nadzorczej – Piotr Frenkiel

Członek Rady Nadzorczej – Marcin Tabinowski

Członek Rady Nadzorczej – Piotr Żelazek

Członek Rady Nadzorczej – Jarosław Kukiela

**Wskazanie jednostek wchodzących w skład grupy kapitałowej emitenta na
dzień 30.09.2013 r.**

W skład grupy kapitałowej wchodzi:

Frontline Sp.z o.o. z siedzibą w Bydgoszczy – zajmująca się produkcją gier

Frontline LLC z siedzibą w Stanach Zjednoczonych – zajmująca się dystrybucją i licencjonowaniem produktów tworzonych przez Frontline Sp. z o.o.

Spółka nie konsoliduje wyników finansowych spółek zależnych Frontline Sp. z o.o. i Frontline LLC w oparciu o zapisy artykułu 58 ust. 1 Ustawy o rachunkowości (znikomy wpływ na wyniki finansowe grupy).

Struktura akcjonariatu Emitenta

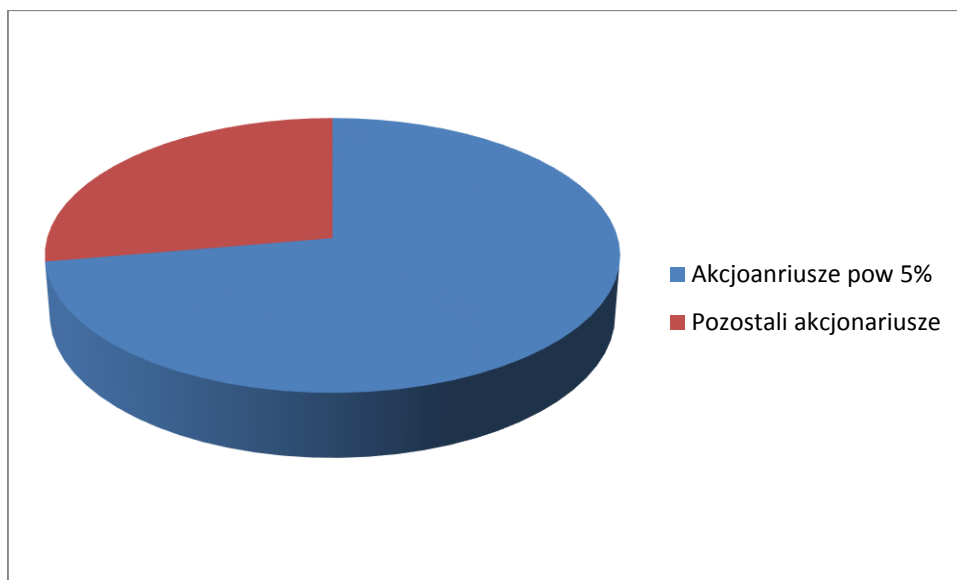
Kapitał zakładowy Emitenta wynosi 13 447 758,90 zł i dzieli się na 268 955 178 akcji, w tym:

- 11 000 000 akcji serii A
- 3 205 600 akcji serii B
- 6 000 000 akcji serii C
- 3 000 000 akcji serii D
- 23 205 600 akcji serii E
- 50 000 000 akcji serii F
- 30 000 000 akcji serii G
- 2 000 000 akcji serii H
- 26 100 000 akcji serii I
- 2 150 000 akcji serii J
- 31 326 141 akcji serii L
- 10 000 000 akcji serii M
- 19 220 000 akcji serii N
- 51 747 837 akcji serii O

**Wykaz akcjonariuszy posiadających na dzień sporządzenia raportu co najmniej
5% głosów na walnym zgromadzeniu**

Tomasz Majka
Piotr Frenkiel
Andrzej Słomka

Akcjonariusze posiadający co najmniej 5%	– 27,71 %
Pozostali akcjonariusze	- 72,29 %

II. WYBRANE DANE FINANSOWE ZA III KWARTAŁ 2013 ROKU

Tabela 1. Rachunek zysków i strat

WYBRANE DANE FINANSOWE				
wybrane dane finansowe (w zł)	01-07-2013 30-09-2013*	01-07-2012 30-09-2012	01-01-2013 30-09-2013*	01-01-2012 30-09-2012
waluta	PLN	PLN	PLN	PLN
Przychody ze sprzedaży i zrównane z nimi	1 082 772,91	61 435,38	4 472 841,58	843 642,32
Zysk (strata) ze sprzedaży	165 003,80	-88 977,99	868 083,61	-34 289,70
Zysk (strata) z działalności operacyjnej	164 007,68	-66 257,70	893 319,19	65 000,14
Zysk (strata) brutto	170 580,17	-55 897,39	755 442,97	93 726,36
Zysk (strata) netto	281 704,17	-55 897,39	755 442,97	93 726,36
Amortyzacja	3 666,64	19 312,54	12 457,03	57 937,62

Tabela 2. Bilans

Okres	Dane na dzień 30-09-2013*	Dane na dzień 30-09-2012
Kapitał własny	16 738 123,50	14 273 987,84
Zobowiązania długoterminowe	10 691,46	-
Zobowiązania krótkoterminowe	3 555 864,18	8 890 951,01
Środki pieniężne i inne aktywa pieniężne	189 773,26	1 280,00
Należności długoterminowe		-
Należności krótkoterminowe	1 956 257,93	5 959 620,05

*dane nieaudytowane

Tabela 3. Zmiany w kapitale własnym

Okres	Dane na dzień 30-09-2013*	Dane na dzień 30-06-2013	Zmiana
Kapitał własny	16 738 123,50	16.456.419,33.	281.704,17

W okresie objętym raportem Spółka zatrudniała 4 osoby na pełny etat

III. CZYNNIKI I ZDARZENIA MAJĄCE WPŁYW NA OSIĄGNIĘTE WYNIKI FINANSOWE

Komentarz do danych finansowych:

Na wyniki III kwartału miały wpływ głównie akcje promocyjne organizowane w naszym głównym kanale dystrybucji na platformie Steam oraz dalsza racjonalizacja kosztów bieżących. Stopniowe systematyczne zmniejszanie zobowiązań pozwala liczyć, że w kolejny kwartale sytuacja w dalszym ciągu będzie się poprawiała.

IV. OPIS DZIAŁAŃ JAKIE W OKRESIE OBJĘTYM RAPORTEM PODEJMOWANE BYŁY W OBSZARZE ROZWOJU PROWADZONEJ DZIAŁALNOŚCI, W SZCZEGÓLNOŚCI POPRZEC DZIAŁANIA NASTAWIONE NA WPROWADZENIE ROZWIĄZAŃ INNOWACYJNYCH W PRZEDSIĘBIORSTWIE

III kwartał to głównie działania w obrębie:

- 1/ Promocji sprzedaży Afterfall InSanity na Steam
- 2/ Realizacji zleconego projektu Afterfall Reconquest

Ad.1

W okresie objętym raportem przeprowadzono trzy promocje na platformie Steam. Dzięki kolejnym aktywnościom liczba użytkowników Afterfall InSanity przekroczyła na PC 300.000.

Ad.2

Realizacja projektu Afterfall Reconquest weszła w kolejną fazę. III kwartał pozwolił zakończyć projektowanie wszystkich lokacji I epizodu. Zakończono również pracę nad postaciami I epizodu. Konsekwencją pracy wykonanej przez zespół IntoXicate jest duże zainteresowanie wydawców grą, chcących poza dystrybucją cyfrową realizowaną przez Spółkę, przygotować dystrybucję detaliczną.

**V. STANOWISKO ODNOŚNIE DO MOŻLIWOŚCI ZREALIZOWANIA
PUBLIKOWANYCH PROGNOZ WYNIKÓW NA DANY ROK W ŚWIELE
WYNIKÓW ZAPREZENTOWANYCH W DANYM RAPORCIE
KWARTALNYM**

Nie dotyczy. Zarząd Nicolas Games SA nie publikował prognoz wyników finansowych.

VI. INFORMACJA O ZASADACH PRZYJĘTYCH PRZY SPORZĄDZANIU RAPORTU ZA III KWARTAŁ 2013 R Informacje o zasadach przyjętych przy sporządzaniu raportu za III kwartał 2013 r. w ramach stosowanych zasad polityki rachunkowości.

Spółka prowadzi księgi rachunkowe zgodnie z wymogami Ustawy z dnia 29 września 1994 roku (z późn. zmian.) o rachunkowości obowiązującymi jednostki kontynuujące działalność.

Spółka sporządza rachunek zysków i strat w układzie porównawczym, oraz dla potrzeb wewnętrznej sprawozdawczości w układzie kalkulacyjnym.

W sprawozdaniu finansowym Spółka wykazuje zdarzenia gospodarcze zgodnie z ich treścią ekonomiczną.

Wynik finansowy Spółki za dany rok obrotowy obejmuje wszystkie osiągnięte i przypadające na jej rzecz przychody oraz związane z tymi przychodami koszty zgodnie z zasadami memoriału, współmierności przychodów i kosztów oraz ostrożnej wyceny.

Rachunek zysków i strat

Przychody

Przychody ze sprzedaży obejmują niewątpliwie należne lub uzyskane kwoty netto ze sprzedaży tj. pomniejszone o należny podatek od towarów i usług (VAT) ujmowane w okresach, których dotyczą.

Przychody z wykonania nie zakończonej usługi, w tym budowlanej, ustala się na dzień bilansowy proporcjonalnie do stopnia zaawansowania usługi, jeżeli stopień ten można ustalić w sposób wiarygodny. Spółka ustala stopień zaawansowania prac na podstawie:

- o stosunku poniesionych kosztów do planowanej całkowitej wartości kosztów, niezbędnej do wykonania kontraktu.

Określony w ten sposób stopień zaawansowania prac stosowany jest do określenia wartości sprzedaży w stosunku do wartości przychodów wynikających z

treści zawartych umów. Różnica pomiędzy tak ustaloną wartością sprzedaży a wartością zafakturowaną na odbiorców usług odnoszona jest w pozycję rozliczeń międzyokresowych.

W przypadku, gdy stopień zaawansowania nie zakończonej usługi nie może być na dzień bilansowy ustalony w sposób wiarygodny, to przychód ustala się w wysokości poniesionych w danym okresie kosztów, nie wyższych jednak od kosztów, których pokrycie przychodami w przyszłości przez zamawiającego jest prawdopodobne.

Koszty

Spółka prowadzi koszty w układzie rodzajowym oraz w układzie kalkulacyjnym. Koszt sprzedanych produktów, towarów i materiałów obejmuje koszty bezpośrednio z nimi związane oraz uzasadnioną część kosztów pośrednich.

Część stałych pośrednich kosztów produkcji, która nie odpowiada poziomowi tych kosztów przy normalnym wykorzystaniu zdolności produkcyjnych stanowi koszt okresu, w którym została poniesiona.

Na wynik finansowy Spółki wpływają ponadto:

- Pozostałe przychody i koszty operacyjne pośrednio związane z działalnością Spółki w zakresie m.in. zysków i strat ze zbycia niefinansowych aktywów trwałych, aktualizacji wyceny aktywów niefinansowych, utworzenia i rozwiązania rezerw na przyszłe ryzyko, kar, grzywien i odszkodowań, otrzymania lub przekazania darowizn,
- Przychody finansowe z tytułu dywidend (udziałów w zyskach), odsetek, zysków ze zbycia inwestycji, aktualizacji wartości inwestycji, nadwyżki dodatnich różnic kursowych nad ujemnymi,
- Koszty finansowe z tytułu odsetek, strat ze zbycia inwestycji, aktualizacji wartości inwestycji, nadwyżki ujemnych różnic kursowych nad dodatnimi,
- Straty i zyski nadzwyczajne powstałe na skutek trudnych do przewidzenia zdarzeń nie związanych z ogólnym ryzykiem prowadzenia Spółki poza jej działalnością operacyjną.

Opodatkowanie

Wynik finansowy brutto korygują:

- bieżące zobowiązania z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych,
- aktywa oraz rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego.

Podatek dochodowy bieżący

Bieżące zobowiązania z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych są naliczone zgodnie z przepisami podatkowymi.

Podatek dochodowy odroczony

W związku z przejściowymi różnicami między wykazywaną w księgach rachunkowych wartością aktywów i pasywów a ich wartością podatkową oraz stratą podatkową możliwą do odliczenia w przyszłości, jednostka tworzy rezerwę i ustala aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego, którego jest podatnikiem.

Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustala się w wysokości kwoty przewidzianej w przyszłości do odliczenia od podatku dochodowego, w związku z ujemnymi różnicami przejściowymi, które spowodują w przyszłości zmniejszenie podstawy obliczenia podatku dochodowego oraz straty podatkowej możliwej do odliczenia, ustalonej przy uwzględnieniu zasady ostrożności.

Rezerwę z tytułu odroczonego podatku dochodowego tworzy się w wysokości kwoty podatku dochodowego, wymagającej w przyszłości zapłaty, w związku z występowaniem dodatnich różnic przejściowych, to jest różnic, które spowodują zwiększenie podstawy obliczenia podatku dochodowego w przyszłości.

Wykazywana w rachunku zysków i strat część odroczonego stanowi różnicę pomiędzy stanem rezerw i aktywów z tytułu podatku odroczonego na koniec i początek okresu sprawozdawczego.

Rezerwy i aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego, dotyczące operacji rozliczanych z kapitałem (funduszem) własnym, odnosi się również na kapitał (fundusz) własny.

Bilans

Wartości niematerialne i prawne wycenia się według cen nabycia lub kosztów wytworzenia dla kosztów prac rozwojowych, pomniejszonych o skumulowane odpisy umorzeniowe oraz o ewentualne odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Za wartości niematerialne i prawne uznaje się:

- koszty prac rozwojowych zakończonych pozytywnym wynikiem, który zostanie wykorzystany do produkcji,
- nabytą wartość firmy,

- nabyte prawa majątkowe, prawa pokrewne, licencje i koncesje,
- nabyte prawa do wynalazków, patentów, znaków towarowych, wzorów użytkowych,
- know-how

Wartości niematerialne i prawne amortyzowane są metodą liniową w okresie przewidywanej ekonomicznej użyteczności, według następujących zasad:

- koszty prac rozwojowych 20%,
- wartość firmy 20%,
- nabyte prawa majątkowe, licencje i koncesje 20%,
- oprogramowanie komputerów 20%,
- pozostałe wartości niematerialne i prawne 20%,
- wartości niematerialne i prawne o jednostkowej wartości nie przekraczającej 3,5 tys. zł w dniu przyjęcia do użytkowania - **jednorazowe spisanie w koszty amortyzacji.**

Środki trwałe są wyceniane w cenie nabycia lub koszcie wytworzenia po aktualizacji wyceny składników majątku pomniejszonych o skumulowane umorzenie oraz dokonane odpisy aktualizujące ich wartość.

W uzasadnionych przypadkach do ceny nabycia lub kosztu wytworzenia środków trwałych w budowie zalicza się różnice kursowe z wyceny należności i zobowiązań powstałe na dzień bilansowy oraz odsetki od zobowiązań finansujących wytworzenie lub nabycie środków trwałych.

Zgodnie z Ustawą o Rachunkowości wartość początkowa i dotychczas dokonane od środków trwałych odpisy amortyzacyjne (umorzeniowe) mogą na podstawie odrębnych przepisów, ulegać aktualizacji wyceny. Ustalona w wyniku aktualizacji wyceny wartość księgowa netto środka trwałego nie powinna być wyższa od realnej wartości, której odpisanie w przewidywanym okresie jego dalszego używania jest ekonomicznie uzasadnione. Ostatnia aktualizacja wyceny środków trwałych została przeprowadzona przy użyciu stawek określonych przez prezesa GUS na dzień 1 stycznia 1995 roku.

Dla celów podatkowych przyjmowane były stawki amortyzacyjne wynikające z ustawy z dnia 15 lutego 1992 roku o podatku dochodowym od osób prawnych określającej wysokość amortyzacji stanowiącej koszty uzyskania przychodów. W stosunku do środków trwałych nabytych i wprowadzonych do ewidencji przed dniem 1 stycznia 2000 roku stosowane są stawki wynikające z rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 17 stycznia 1997 roku w sprawie amortyzacji środków

trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych. Określają one wysokość amortyzacji stanowiącej koszty uzyskania przychodu.

Składniki majątku o przewidywanym okresie użytkowania nie przekraczającym jednego roku oraz wartości początkowej nie przekraczającej 3,5 tysiąca złotych są jednorazowo odpisywane w ciężar kosztów w momencie przekazania do użytkowania.

Środki trwałe umarzane są według metody liniowej lub degresywnej począwszy od miesiąca następnego po miesiącu przyjęcia do eksploatacji w okresie odpowiadającym szacowanemu okresowi ich ekonomicznej użyteczności.

Zastosowane stawki amortyzacyjne są następujące:

- prawo wieczystego użytkowania gruntów nie występuje,
- budynki 2,5%,
- budowle 4,5%,

- urządzenia techniczne i maszyny

(z wyłączeniem sprzętu komputerowego) 10%-20%,

- sprzęt komputerowy 30%,

- środki transportu 20%,
- inne środki trwałe 20%.

- środki trwałe o jednostkowej wartości nie przekraczającej 3,5 tys. zł w dniu przyjęcia do użytkowania - **jednorazowe spisanie w koszty amortyzacji**

Środki trwałe w budowie wycenia się w wysokości ogółu kosztów pozostających w bezpośrednim związku z ich nabyciem lub wytworzeniem, pomniejszonych o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości. W uzasadnionych przypadkach do ceny nabycia lub kosztu wytworzenia środków trwałych w budowie zalicza się różnice kursowe z wyceny należności i zobowiązań powstałe na dzień bilansowy oraz odsetki od zobowiązań finansujących wytworzenie lub nabycie środków trwałych.

Inwestycje długoterminowe

Nieruchomości oraz wartości niematerialne i prawne i inne inwestycje nie stanowiące aktywów finansowych zaliczone do aktywów trwałych nie użytkowane przez jednostkę, lecz nabyte w celu osiągnięcia korzyści ekonomicznych wynikających z przyrostu wartości tych aktywów lub uzyskania z nich przychodów, lub innych pożytków – wycenia się według ceny ich nabycia pomniejszonej

o ewentualne odpisy z tytułu trwałej utraty ich wartości lub według wartości godziwej.

Wartość wg cen nabycia może podlegać okresowemu przeszacowaniu do wartości w cenie rynkowej.

Długoterminowe aktywa finansowe:

Udziały i akcje wycenia się według ceny nabycia pomniejszonej o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Aktywa finansowe i zobowiązania finansowe

Aktywa finansowe uznaje się za nabyte, a **zobowiązania finansowe** za powstałe

w przypadku zawarcia przez jednostkę kontraktu, który powoduje powstanie aktywów finansowych u jednej ze stron i zobowiązania finansowego albo instrumentu kapitałowego u drugiej ze stron.

Aktywa finansowe oraz zobowiązania finansowe, w tym również pochodne instrumenty finansowe i zawarte transakcje terminowe, z których wynika zobowiązanie lub prawo do nabycia lub sprzedaży w przyszłym terminie ustalonej ilości określonych instrumentów finansowych, po ustalonej cenie, wprowadza się do ksiąg rachunkowych pod datą zawarcia kontraktu. Aktywa finansowe nabyte na rynku regulowanym wprowadza się do ksiąg rachunkowych, w zależności od przyjętej metody, pod datą zawarcia transakcji lub na dzień rozliczenia transakcji.

Aktywa finansowe wprowadza się do ksiąg rachunkowych na dzień zawarcia kontraktu w cenie nabycia, tj. wartości godziwej poniesionych wydatków lub przekazanych w zamian innych składników majątkowych, zaś zobowiązania finansowe w wartości godziwej uzyskanej kwoty lub wartości otrzymanych innych składników majątkowych.

Jednostka klasyfikuje instrumenty finansowe w dniu ich nabycia lub powstania do następujących kategorii:

- aktywa finansowe i zobowiązania finansowe przeznaczone do obrotu,
- pożyczki udzielone i należności własne,
- aktywa finansowe utrzymywane do terminu wymagalności,
- aktywa finansowe dostępne do sprzedaży.

Aktywa finansowe przeznaczone do obrotu, w tym zaliczone do aktywów instrumenty pochodne, to aktywa nabyte w celu osiągnięcia korzyści ekonomicz-

nych wynikających z krótkoterminowych zmian cen oraz wahań innych czynników rynkowych, albo aktywa o krótkim czasie trwania nabytego instrumentu, a także inne składniki portfela, co do których jest duże prawdopodobieństwo realizacji w krótkim terminie zakładanych korzyści ekonomicznych.

Wycenia się je nie później niż na koniec okresu sprawozdawczego w wiarygodnie ustalonej wartości godziwej, bez jej pomniejszenia o koszty transakcji, jakie jednostka poniosłaby zbywając te aktywa lub wyłączając je z ksiąg rachunkowych z innych przyczyn, chyba że wysokość tych kosztów byłaby znacząca.

Skutki okresowej wyceny (przeszacowania do wartości godziwej), z wyjątkiem pozycji zabezpieczanych i instrumentów zabezpieczających, zalicza się odpowiednio do przychodów lub kosztów finansowych okresu sprawozdawczego w którym nastąpiło przeszacowanie.

Gdy wartość godziwa nie może być wiarygodnie zmierzona, aktywa finansowe przeznaczone do obrotu wycenia się w skorygowanej cenie nabycia. Przez skorygowaną cenę nabycia należy rozumieć wartość nabytych aktywów finansowych pomniejszona o należne wpłaty.

Pożyczki udzielone i należności własne, niezależnie od terminu wymagalności, to aktywa finansowe powstałe wskutek wydania bezpośrednio drugiej stronie kontraktu środków pieniężnych oraz obligacje i inne dłużne instrumenty finansowe nabyte w zamian za wydane bezpośrednio drugiej stronie kontraktu środki pieniężne, jeżeli zbywający nie utracił kontroli nad tymi instrumentami. Pożyczki udzielone i należności własne, które jednostka przeznacza do sprzedaży w krótkim terminie zalicza się do aktywów finansowych przeznaczonych do obrotu.

Wycenia się je nie później niż na koniec okresu sprawozdawczego w wysokości skorygowanej ceny nabycia oszacowanej za pomocą efektywnej stopy procentowej, niezależnie od tego, czy jednostka zamierza utrzymać je do terminu wymagalności czy też nie.

Należności o krótkim terminie wymagalności, dla których nie określono stopy procentowej należy wycenić w kwocie wymaganej zapłaty, jeżeli ustalona za pomocą stopy procentowej przypisanej tej należności wartość bieżąca przyszłych przepływów pieniężnych oczekiwanych przez jednostkę nie różni się istotnie od kwoty wymaganej zapłaty.

Skutki przeszacowania, to jest odpisy z tytułu dyskonta lub premii, jak również pozostałe różnice ustalone na dzień ich wyłączenia z ksiąg rachunkowych, zalicza się odpowiednio do przychodów lub kosztów finansowych okresu sprawozdawczego, w którym nastąpiło przeszacowanie.

Aktywa finansowe utrzymywane do terminu wymagalności to nie zakwalifikowane do pożyczek udzielonych i należności własnych aktywa finansowe, dla których kontrakty określają termin wymagalności spłaty wartości nominalnej oraz prawo do otrzymania w ustalonych terminach korzyści ekonomicznych o ile jednostka zamierza i może utrzymać te aktywa do czasu gdy staną się one wymagalne.

Aktywa finansowe utrzymywane do terminu wymagalności, dla których jest ustalony termin wymagalności, wycenia się nie później niż na koniec okresu sprawozdawczego w wysokości skorygowanej ceny nabycia oszacowanej za pomocą efektywnej stopy procentowej.

Skutki przeszacowania, to jest odpisy z tytułu dyskonta lub premii, jak również pozostałe różnice ustalone na dzień ich wyłączenia z ksiąg rachunkowych, zalicza się odpowiednio do przychodów lub kosztów finansowych okresu sprawozdawczego, w którym nastąpiło przeszacowanie.

Aktywa finansowe utrzymywane do terminu wymagalności, dla których nie jest ustalony termin wymagalności wycenia się nie później niż na koniec okresu sprawozdawczego w cenie nabycia.

Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży to instrumenty nie spełniające warunków zaliczenia do innych kategorii aktywów finansowych.

Wycenia się je nie później niż na koniec okresu sprawozdawczego w wiarygodnie ustalonej wartości godziwej, bez jej pomniejszenia o koszty transakcji, jakie jednostka poniosłaby zbywając te aktywa lub wyłączając je z ksiąg rachunkowych z innych przyczyn, chyba że wysokość tych kosztów byłaby znacząca.

Skutki przeszacowania aktywów finansowych zakwalifikowanych do kategorii dostępnych do sprzedaży i wycenianych w wartości godziwej, z wyłączeniem pozycji zabezpieczanych, wykazuje się:

- zyski lub straty z przeszacowania zalicza się do przychodów lub kosztów finansowych okresu w którym nastąpiło przeszacowanie,.

Gdy wartość godziwa nie może być wiarygodnie zmierzona, aktywa finansowe dostępne do sprzedaży wycenia się w skorygowanej cenie nabycia. Skutki przeszacowania, jak również pozostałe różnice ustalone na dzień ich wyłączenia z ksiąg rachunkowych, zalicza się wówczas odpowiednio do przychodów lub kosztów finansowych okresu sprawozdawczego, w którym nastąpiło przeszacowanie.

Zobowiązania finansowe, z wyjątkiem pozycji zabezpieczanych, wycenia się nie później niż na koniec okresu sprawozdawczego w wysokości skorygowanej ceny nabycia. Zobowiązania finansowe przeznaczone do obrotu oraz instrumenty pochodne o charakterze zobowiązań wycenia się w wartości godziwej.

Instrumenty pochodne

a) Uznawanie i wycena instrumentów pochodnych w bilansie

Instrumenty pochodne ujmowane są w księgach, w momencie gdy Spółka staje się stroną wiążącej umowy. W przypadku instrumentów nabytych, instrumenty te ujmowane są jako aktywa finansowe w wartości początkowej, którą stanowi cena nabycia danego instrumentu lub - w przypadku instrumentów wystawionych -

w zobowiązaniach finansowych, w wysokości ceny sprzedaży danego instrumentu.

W przypadku opcji wartość początkową stanowi otrzymana lub zapłacona premia,

z uwzględnieniem kosztów transakcji.

Na dzień bilansowy instrumenty pochodne wyceniane są w bilansie do wartości godziwej. Instrumenty pochodne o wartości godziwej większej od zera są aktywami finansowymi i wykazywane są w aktywach finansowych, zaś instrumenty o ujemnej wartości godziwej stanowią zobowiązania finansowe i wykazywane są w zobowiązaniach finansowych.

b) Wartość godziwa

Oszacowana wartość godziwa odpowiada kwocie możliwej do uzyskania lub koniecznej do zapłaty w celu zbycia pozycji otwartych na dzień bilansowy.

Ujęcie skutków zmian wartości godziwej i zysków lub strat z realizacji instrumentu

Ujęcie skutków zmian wartości godziwej bądź zysków i strat z realizacji instrumentów pochodnych zależy od ich przeznaczenia. Instrumenty dzielą się na instrumenty zabezpieczające oraz instrumenty przeznaczone do obrotu. W grupie instrumentów zabezpieczających wyróżniane są instrumenty zabezpieczające wartość godziwą i instrumenty zabezpieczające przyszłe przepływy środków pieniężnych.

d) Ujęcie instrumentów pochodnych przeznaczonych do obrotu

Zyski i straty wynikające ze zmian wartości godziwej instrumentu pochodnego przeznaczonego do obrotu wskutek wyceny na dzień bilansowy bądź też w wyniku jego rozliczenia odnoszone są jako koszty lub przychody finansowe w rachunek zysków i strat, w okresie, w którym powstały.

e) Ujęcie zabezpieczających instrumentów pochodnych

Zabezpieczenie, dla celów rachunkowości, oznacza wyznaczenie jednego lub kilku instrumentów zabezpieczających tak, aby zmiana ich wartości godziwej kompensowała w całości lub w części zmianę wartości godziwej zabezpieczanej pozycji lub przyszłych przepływów środków pieniężnych z jej tytułu.

- **Instrumenty zabezpieczające *wartość godziwą***

Instrument pochodny zabezpieczający wartość godziwą to taki instrument, który:

1. służy ograniczeniu ryzyka zmian wartości godziwej ujętego w bilansie składnika aktywów lub zobowiązań (bądź jego części) i można go przypisać konkretnemu rodzajowi ryzyka związanemu z tym składnikiem oraz

b) będzie miał wpływ na wykazywany zysk lub stratę netto.

Zyski i straty wynikające ze zmiany wartości godziwej wskutek wyceny instrumentu zabezpieczającego wartość godziwą na dzień bilansowy odnoszone są jako koszty lub przychody finansowe w rachunek zysków i strat, w okresie w którym powstały.

Jednocześnie zysk lub strata z zabezpieczanej pozycji, które można przypisać zabezpieczanemu ryzyku korygują wartość bilansową zabezpieczanej pozycji oraz są niezwłocznie ujmowane w rachunku zysków i strat.

- **Instrumenty zabezpieczające *przepływy środków pieniężnych***

Instrument zabezpieczający przepływy środków pieniężnych:

1. służy ograniczeniu zmienności przepływu środków pieniężnych i można go przypisać konkretnemu rodzajowi ryzyka związanemu z ujętym w bilansie składnikiem aktywów lub zobowiązań, uprawdopodobnionym przyszłym zobowiązaniem lub z prognozowaną przyszłą transakcją oraz

b) będzie miał wpływ na wykazywany zysk lub stratę netto.

Zabezpieczeniem przepływów środków pieniężnych jest również zabezpieczenie wiążącego przyszłego zobowiązania.

Zyski i straty wynikające ze zmiany wartości godziwej instrumentu zabezpieczającego przepływy pieniężne ujmowane są w odrębnej pozycji kapitałów własnych, w takiej części w jakiej dany instrument stanowi efektywne zabezpieczenie związanej z nim pozycji zabezpieczanej. Część nieefektywną odnosi się w rachunek zysków i strat.

Jeżeli poddane zabezpieczeniu przyszłe zobowiązanie lub prognozowana transakcja prowadzą do ujęcia w bilansie składnika aktywów lub zobowiązań, wówczas w chwili ujęcia tego składnika, związane z nim zyski i straty, które uprzednio ujęte zostały bezpośrednio w kapitale własnym są usuwane z tej pozycji i uwzględnione w cenie nabycia lub innej wartości bilansowej danego składnika aktywów lub zobowiązania. Zyski lub straty powstałe na instrumencie zabezpieczającym odnoszone są w rachunek zysków i strat w momencie, gdy dany zabezpieczany składnik aktywów i zobowiązań wpływa na rachunek zysków i strat.

f) Wycofanie wyznaczenia instrumentu jako zabezpieczenie

Spółka zaprzestaje ujmowania instrumentów pochodnych jako zabezpieczających, jeżeli instrument pochodny wygaśnie, zostanie sprzedany, wypowiedziany lub zrealizowany lub jeżeli Spółka wycofa wyznaczenie danego instrumentu jako zabezpieczenie. Spółka może podjąć decyzję o ustanowieniu dla danego instrumentu pochodnego nowego powiązania zabezpieczającego, dokonać zmiany przeznaczenia instrumentu pochodnego bądź wyznaczyć go do zabezpieczenia innego rodzaju ryzyka.

Wówczas, dla zabezpieczeń przepływów środków pieniężnych zyski lub straty powstałe w okresach, określonych poprzez wyżej wymienione działania pozostają w kapitałach aż do momentu, w którym zabezpieczana pozycja wpływa na rachunek zysków i strat.

Jeśli zabezpieczenie wiążącego przyszłego zobowiązania lub prognozowanej przyszłej transakcji przestanie funkcjonować, ponieważ pozycja zabezpieczana przestała spełniać definicję wiążącego przyszłego zobowiązania, bądź też ze względu na zaistniałe prawdopodobieństwo, że planowana transakcja nie zostanie zawarta, wówczas zysk lub strata netto ujęta w kapitałach zostaje natychmiast przeniesiona do rachunku zysków i strat.

Zysk lub strata z instrumentu zabezpieczającego odpowiadająca części stanowiącej skuteczne zabezpieczenie ujmowana jest w rachunku zysków i strat w tej samej pozycji co transakcja zabezpieczana. Zasada ta stosowana jest analogicznie dla ujęcia odpowiednich przepływów w sprawozdaniu z przepływów środków pieniężnych.

Zysk lub strata z handlowych instrumentów pochodnych ujmowana jest odpowiednio

w przychodach lub kosztach finansowych zaś odpowiednie przepływy w działalności operacyjnej.

Rzeczowe składniki aktywów obrotowych wycenia się zgodnie z art.28 ust 1 pkt 6 ustawy o rachunkowości według cen nabycia lub kosztów wytworzenia nie wyższych od ich cen sprzedaży netto , nie rzadziej niż na dzień bilansowy.

Poszczególne grupy zapasów są wyceniane a następujący sposób:

Materiały cena zakupu

Półprodukty i produkty w toku koszt wytworzenia

Produkty gotowe koszt wytworzenia

Towary cena zakupu

Do kosztów wytworzenia produktu nie zalicza się kosztów:

- wynikających z niewykorzystanych zdolności produkcyjnych i strat produkcyjnych,
- ogólnego zarządu, nie związanych z doprowadzaniem produktu do postaci i miejsca, w jakich się znajduje na dzień wyceny,
- magazynowania wyrobów gotowych i półproduktów, chyba że poniesienie tych kosztów jest niezbędne w procesie produkcji,
- sprzedaży produktów.

W sytuacjach uzasadnionych niezbędnym, przygotowaniem towaru lub produktu do sprzedaży bądź długim okresem wytwarzania produktu, cenę nabycia lub koszt wytworzenia zwiększa się o koszty obsługi zobowiązań zaciągniętych w celu finansowania zapasu towarów lub produktów w okresie ich przygotowania do sprzedaży bądź wytworzenia i związanych z nimi różnic kursowych, pomniejszone o przychody z tego tytułu.

Odpisy aktualizujące wartość rzeczowych składników majątku obrotowego dokonane w związku z trwałą utratą ich wartości lub spowodowane wyceną doprowadzającą ich wartość do cen sprzedaży netto możliwych do uzyskania pomniejszają wartość pozycji w bilansie i zalicza się je odpowiednio do:

- pozostałych kosztów operacyjnych,
- kosztów wytworzenia sprzedanych produktów lub usług,
- kosztów sprzedaży.

Stosowane metody rozchodu :

- przyjmując, że rozchód składnika aktywów wycenia się kolejno po cenach (kosztach) tych składników aktywów, które jednostka najwcześniej nabyła (wytworzyła),
- w drodze szczegółowej identyfikacji rzeczywistych cen (kosztów) tych składników aktywów, które dotyczą ściśle określonych przedsięwzięć, niezależnie od daty ich zakupu lub wytworzenia.

Koszty wytworzenia nie zakończonej usługi wykonywanej na podstawie długotrwałych umów obejmują koszty poniesione od dnia zawarcia odpowiedniej umowy do dnia bilansowego. Koszty poniesione przed zawarciem umowy związane z realizacją jej przedmiotu, zaliczane są do aktywów, jeżeli pokrycie w przyszłości tych kosztów przychodami uzyskanymi od zamawiającego jest prawdopodobne.

Przychody z wykonania nie zakończonej usługi, w tym budowlanej objętej umową, w okresie realizacji dłuższym niż 6 miesięcy, wykonanej na dzień bilansowy w istotnym stopniu, ustala się na dzień bilansowy proporcjonalnie do stopnia zaawansowania usługi, jeżeli stopień ten można ustalić w sposób wiarygodny.

Produkcja w toku wyceniana jest według kosztu wytworzenia z uwzględnieniem art 28 ust 3 ustawy o rachunkowości . Koszt wytworzenia produktu obejmuje koszty pozostające w bezpośrednim związku z danym produktem oraz uzasadnioną częścią kosztów pośrednich związanych z jego wytworzeniem.

Koszty bezpośrednie obejmują : wartość zużytych materiałów bezpośrednich, wartość zakupionych usług bezpośrednio związanych z produkcją, wynagrodzenia osób bezpośrednio zaangażowanych w proces produkcji oraz inne koszty poniesione w związku z doprowadzeniem produktów w toku produkcji do postaci i miejsca, w jakim się znajdują w dniu wyceny. Z kolei koszty pośrednie to część stałych pośrednich kosztów funkcjonowania spółki: amortyzacja, wynagrodzenia pracowników niezwiązanych bezpośrednio z produkcją i kierownictwem, koszty wynajmu, zakup mediów, podatki i opłaty oraz pozostałe koszty ogólne. Procent stałych kosztów spółki przypadający na daną produkcję jest ustalany przez Zarząd na początku roku i weryfikowany co kwartał.

Należności wycenia się w kwotach wymaganej zapłaty, z zachowaniem zasady ostrożnej wyceny (po pomniejszeniu o odpisy aktualizujące).

Należności wyrażone w walutach obcych wycenia się na dzień bilansowy po kursie kupna stosowanym w tym dniu przez bank, z którego usług korzysta jed-

nostka, nie wyższym jednak od kursu średniego ustalonego dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski na ten dzień.

Różnice kursowe od należności wyrażonych w walutach obcych powstałe na dzień wyceny i przy zapłacie zalicza się odpowiednio: ujemne do kosztów finansowych i dodatnie do przychodów finansowych. W uzasadnionych przypadkach odnosi się je do kosztu wytworzenia produktów, usług lub ceny nabycia towarów a także wytworzenia środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych (odpowiednio na zwiększenie lub zmniejszenie tych kosztów).

Środki pieniężne wykazuje się w wartości nominalnej.

Wyrażone w walutach obcych wycenia się na dzień bilansowy po kursie kupna stosowanym w tym dniu przez bank, z którego usług korzysta jednostka, nie wyższym jednak od kursu średniego ustalonego dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski na ten dzień.

Operacje gospodarcze polegające na sprzedaży lub kupnie walut oraz zapłacie należności lub zobowiązań ujmuje się w księgach rachunkowych na dzień i przeprowadzenia odpowiednio po kursie kupna lub sprzedaży walut stosowanych przez bank, z którego usług korzysta jednostka. Odsetki uzyskane z lokat w walutach obcych przelicza się po średnim kursie NBP z dnia poprzedzającego dzień wpływu odsetek na konto.

Posiadane na dzień bilansowy aktywa finansowe, jednostka wycenia uwzględniając zarówno przepisy ustawy o rachunkowości, jak i rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 2001r. w sprawie szczegółowych zasad uznawania metod wyceny, zakresu ujawniania i sposobu prezentacji instrumentów finansowych (Dz. U. nr 149, poz 1674 ze zm.) Zgodnie z art. 14 ust 1 rozporządzenia aktywa finansowe wycenia się nie później niż na koniec okresu sprawozdawczego, w wiarygodnie ustalonej wartości godziwej bez jej pomniejszania o koszty transakcji, jakie poniosłaby zbywając te aktywa, chyba, że wysokość tych kosztów byłaby znacząca.

Rozliczenia międzyokresowe kosztów czynne dokonywane są, jeżeli koszty poniesione dotyczą przyszłych okresów sprawozdawczych.

W tej pozycji ujmowana jest nadwyżka przychodów zarachowanych nad zafakturowanymi z tytułu realizacji kontraktów długoterminowych.

Wytworzone we własnym zakresie licencje ujmowane są na kontach międzyokresowych czynnych :

- długoterminowe rozliczenia międzyokresowe – dla licencji rozliczanych przez okres powyżej jednego roku do pięciu lat

- krótkoterminowe rozliczenia międzyokresowe – dla licencji rozliczanych do jednego roku.

Kapitały (fundusze) własne ujmuje się w księgach rachunkowych w wartości nominalnej według ich rodzajów i zasad określonych przepisami prawa, statutu lub umowy spółki.

Kapitał zakładowy spółki kapitałowej wykazuje się w wysokości określonej w umowie lub statucie i wpisanej w rejestrze sądowym. Zadeklarowane, lecz nie wniesione wkłady kapitałowe ujmuje się jako należne wkłady na poczet kapitału.

Kapitał zapasowy tworzony jest z podziału zysku, przeniesienia z kapitału rezerwowego z aktualizacji wyceny oraz nadwyżki wartości emisyjnej akcji powyżej ich wartości nominalnej pomniejszonej o koszty tej emisji. Pozostała część kosztów emisji zaliczana jest do kosztów finansowych.

Udziały lub akcje własne wyceniane są w cenie nabycia i wykazywane w kwocie ujemnej w kapitale własnym.

Kapitał rezerwowy z aktualizacji wyceny rzeczowych aktywów jest to kapitał powstały jako skutek aktualizacji wyceny aktywów trwałych a ostatnia aktualizacja przeprowadzona była na dzień 1 stycznia 1995 roku. W przypadku zbycia lub likwidacji składnika majątku odpowiednia część kapitału rezerwowego z aktualizacji wyceny jest przenoszona na kapitał zapasowy. Odpis z tytułu trwałej utraty wartości aktywów trwałych, który uprzednio podlegał aktualizacji wyceny pomniejsza kapitał z aktualizacji do wysokości części kapitału, która dotyczy tego składnika majątku trwałego.

Kapitał (fundusz) rezerwowy z aktualizacji wyceny zwiększają również skutki przeszacowania **inwestycji zaliczonych do aktywów trwałych** powodujące wzrost ich wartości do poziomu cen rynkowych. Kapitał (fundusz) z aktualizacji wyceny zmniejszają, do wysokości kwoty, o którą podwyższono z tego tytułu kapitał (fundusz) z aktualizacji wyceny, skutki obniżenia wartości inwestycji uprzednio przeszacowanej, jeżeli kwota różnicy z przeszacowania nie była rozliczona do dnia wyceny. Skutki obniżenia wartości inwestycji w części przekraczającej utworzoną uprzednio część kapitału z aktualizacji zalicza się w koszty finansowe okresu sprawozdawczego.

Rezerwy tworzy się na pewne lub o dużym stopniu prawdopodobieństwa przyszłe zobowiązania i wycenia się je na dzień bilansowy w wiarygodnie oszacowanej wartości. Rezerwy zalicza się odpowiednio do pozostałych kosztów operacyjnych, kosztów finansowych lub strat nadzwyczajnych, zależnie od okoliczności, z którymi przyszłe zobowiązania się wiążą.

Rezerwy tworzone są na poniższe tytuły:

- straty z transakcji gospodarczych w toku,
- udzielone gwarancje i poręczenia,
- skutki toczącego się postępowania sądowego i odwoławczego,
- przyszłe świadczenia pracownicze – nagrody jubileuszowe,
- odprawy emerytalno-rentowe,
- przyszłe zobowiązania związane z restrukturyzacją.

Rezerwy na przyszłe świadczenia pracownicze tworzone są na bazie memoriałowej w oparciu o niezależne obliczenia aktuarialne w oparciu o własne wyliczenia.

Zobowiązania wycenia się na dzień bilansowy w kwocie wymagającej zapłaty z wyjątkiem zobowiązań, których uregulowanie zgodnie z umową następuje przez wydanie innych niż środki pieniężne aktywów finansowych lub wymiany na instrumenty finansowe – które wycenia się według wartości godziwej.

Jeżeli termin wymagalności przekracza jeden rok od daty bilansowej, salda tych zobowiązań, z wyjątkiem zobowiązań z tyt. dostaw i usług, wykazuje się jako długoterminowe. Pozostałe części sald wykazywane są jako krótkoterminowe.

Zobowiązania wyrażone w walutach obcych wycenia się na dzień bilansowy po kursie sprzedaży stosowanym w tym dniu przez bank, z którego usług korzysta jednostka, nie niższym jednak od kursu średniego ustalonego dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski na ten dzień.

Różnice kursowe dotyczące zobowiązań wyrażonych w walutach obcych powstałe na dzień wyceny i przy uregulowaniu zalicza się odpowiednio: ujemne do kosztów finansowych i dodatnie do przychodów finansowych. W uzasadnionych przypadkach odnosi się je do kosztu wytworzenia produktów, usług lub ceny nabycia towarów a także wytworzenia środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych.

Inne rozliczenia międzyokresowe

Rozliczenia międzyokresowe kosztów bierne dokonywane są w wysokości prawdopodobnych zobowiązań przypadających na bieżący okres sprawozdawczy.

Do biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów zalicza się:

- rezerwę z tytułu napraw gwarancyjnych i rękojmi,
- wartość wykonanych na rzecz jednostki świadczeń, które nie zostały zafakturowane, a na mocy umowy wykonawca nie był zobowiązany do jej zafakturowania,
- koszty z tytułu opłat za emisję zanieczyszczeń,
- wartość niewykorzystanych urlopów pracowniczych,
- koszty wynagrodzeń wypłaconych po zakończeniu roku, dotyczące roku poprzedniego.

Rozliczenia międzyokresowe przychodów dokonywane z zachowaniem zasady ostrożności, obejmują w szczególności:

- równowartość otrzymanych lub należnych od kontrahentów środków z tytułu świadczeń, których wykonanie nastąpi w następnych okresach sprawozdawczych,
- środki pieniężne otrzymane na sfinansowanie nabycia lub wytworzenia środków trwałych, w tym także środków trwałych w budowie oraz prac rozwojowych, jeżeli stosownie do innych ustaw nie zwiększają one kapitałów (funduszy) własnych. Zaliczone do rozliczeń międzyokresowych przychodów kwoty zwiększają stopniowo pozostałe przychody operacyjne, równolegle do odpisów amortyzacyjnych lub umorzeniowych od środków trwałych lub kosztów prac rozwojowych sfinansowanych z tych źródeł,
- ujemną wartość firmy,
- nadwyżka zafakturowanych przychodów nad zarachowanymi dotycząca kontraktów długoterminowych.

Wycena transakcji w walutach obcych

Wyrażone w walutach obcych operacje gospodarcze ujmuje się w księgach rachunkowych na dzień ich przeprowadzenia odpowiednio po kursie:

- kupna lub sprzedaży walut stosowanym przez bank, z którego usług korzysta jednostka – w przypadku operacji sprzedaży lub kupna walut oraz operacji zapłaty należności lub zobowiązań,
- średnim ustalonym dla danej waluty przez NBP na ten dzień, chyba że w zgłoszeniu celnym lub innym wiążącym jednostkę dokumencie ustalony został inny kurs – w przypadku pozostałych operacji.

Na dzień bilansowy wycenia się wyrażone w walutach obcych:

- składniki aktywów (z wyłączeniem udziałów w jednostkach podporządkowanych wycenionych metodą praw własności) - po kursie kupna stosowanym w tym dniu przez bank, z którego usług korzysta jednostka, nie wyższym jednak od kursu średniego ustalonego dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski na ten dzień,
- składniki pasywów - po kursie sprzedaży stosowanym w tym dniu przez bank, z którego usług korzysta jednostka, nie niższym jednak od kursu średniego ustalonego dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski na ten dzień.

Różnice kursowe dotyczące inwestycji długoterminowych wyrażonych w walutach obcych, powstałe na dzień ich wyceny, rozlicza się z kapitałem (funduszem) z aktualizacji wyceny. Skutki przeszacowania inwestycji zaliczonych do aktywów trwałych powodujące wzrost ich wartości do poziomu cen rynkowych, zwiększają kapitał (fundusz) z aktualizacji wyceny. Skutki obniżenia wartości inwestycji w części przekraczającej utworzoną uprzednio część kapitału z aktualizacji zalicza się w koszty finansowe okresu sprawozdawczego.

Różnice kursowe dotyczące pozostałych aktywów i pasywów wyrażonych w walutach obcych, powstałe na dzień ich wyceny oraz przy zapłacie należności i zobowiązań w walutach obcych zalicza się do przychodów i kosztów finansowych, a w uzasadnionych przypadkach – do kosztu wytworzenia produktu lub ceny nabycia towaru, a także ceny nabycia lub kosztu wytworzenia środków trwałych, środków trwałych w budowie lub wartości niematerialnych i

Załączniki:

Rachunek wyników na koniec III kwartału 2013

Bilans na koniec III kwartału 2013